

Henseende opstaae Tvivl, som ikke kunne udsættes, hvor altsaa den administrative Myndighed og Myndighed maa tage sin Beslutning strax; men det forekommer mig ogsaa, at det med Hensyn til Lovgivningsmagten ikke skeer saa ganske sjældent, at man er nødsaget til under Behandlingen af Lovgivningsfager at komme til en Fortolkning af Grundloven. Jeg skal kun nævne enkelte Paragrapher, f. Ex. § 87 om Eiendomsrettens Ufrænkkelighed, og at Ingen kan tilpligtes at afstaae sin Eiendom, uden hvor Almeenvellet kræver det. Det er dog en Paragraph, ved hvilken det ved mangfoldige Leiligheder har været Tvivl underkastet, hvorvidt en Lov, som forelaa, kunde anses at stemme overeens med det deri indeholdte Bud. Ligeledes § 88 om, at alle Indskrænkninger i den frie og lige Afgang til Ethvert, som ikke ere begrundede i det almene Vel, skulle hæves ved Lov; ligesom ogsaa Forstaaelsen af § 97, om, at de Forrettligheder, som ere knyttede i Lovgivning til Adel, Titel og Rang, skulle være affæfede. Det har med Hensyn til disse Paragrapher saavel som ved mange andre baade under Lovgivningsbestemmers Udarbejdelse, som ogsaa ved praktiske administrative Forretninger været nødvendigt at søge selv at fortolke Grundlovens Bestemmelser og at udfinde den Maade, hvorpaa de i ethvert givet Tilfælde maatte forstaaes. Naar man først er paa det Rene med, at man ikke kan undgaae at fortolke Grundloven, saa maa det naturligtvis ikke heller være nødvendigt, at der til en saadan Fortolkning forelægges et specielt Lovudkast. Det maa under den hele Forhandling af en Lov være den lovgivende Myndigheds, Rigsdagens, Sag at skønne, om en Lov, som foreligger, er overeensstemmende med Grundlovens Bud. Naar det nu først engang er givet, at et Ændringsforslag til en Lov, som behandles, kan ad reglementsmaessig Veie, kan paa den ved Forretningsordenen bestemte Maade komme frem under 2den Behandling, og der ved denne Behandling faae fuldgyldig Lovskraft, saa seer jeg ikke, at der deri ligger nogen Forhindring for at kunne gaae ind paa Sagen, fordi der imod dette Lovudkast kan reise sig en Tvivl om, hvorvidt det er nødvendigt, at en saadan Bestemmelse udkommer

efter Grundloven eller ikke. Jeg troer ikke at kunne undlade at gjøre opmærksom paa, at Administrationen, dersom det ærede Thing ikke gif ind paa dette Forslag, efterat det nu engang er forelagt, vil komme i en synderlig tvivlsom Stilling. Den vil ikke vide, om det ærede Thing havde forkastet Ændringsforslaget, fordi det antog Regjeringen for allerede at være i Besiddelse af den Myndighed, hvormed Udkastet dreier sig, eller om det var, fordi den lovgivende Magt ikke vilde indrømme Administrationen den Myndighed, som Lovudkastet tilsigter at overdrage den. Det vilde stille Spørgsmaalet paa en endnu langt mere tvivlsom Fod, end det stod tidligere; thi jeg kan ikke nægte, at, uagtet jeg fra Administrationens Side ugjerne vilde stride til at foretage nogen saadan Handling, som bestemt viste, at Regjeringen antog den omhandlede Myndighed med Hensyn til Jurisdictionforandrings Sværsettelse for at tilkomme Administrationen, uagtet jeg nødt, siger jeg, vilde stride til en saadan Handling, som tilkjendegav denne Mening, saa vilde det dog, naar Sagen slet ikke havde været forelagt den lovgivende Magt, endnu altid være forbeholdt Regjeringen, dersom et saadant Tilfælde indtraf, hvor det var af højeste, eller i alt Fald af meget stor Vigtighed strax at beslutte sig, frit at discutere denne Sag, og komme til en Afgjørelse deraf; men, efterat der engang ved dette Ændringsforslag har været reist Discussion i Thinget, vil Regjeringens Stilling endnu mere forvikles, saa jeg ikke kan indsee, at der er nogen Nødvendighed til at gaae tilbage fra Forhandlingen af den af den ærede Landssthingsmand anførte Grund, og jeg skulde dog ansee det for ønskeligt, at Sagen, efterat den engang er fremkommen, blev bragt tilende, for at Administrationen ikke skal sættes i en mere tvivlsom Stilling ligeoversfor det omhandlede Spørgsmaal end høist nødvendigt.

Formanden: Jeg turde maastee tillade mig at bemærke, at det forekommer mig, at der ikke er nogen afgjort Nødvendighed tilstede for en Fortolkning af Grundloven med Hensyn til dette Forslag. Det synes endogsaa, som om Forslaget tildeels har havt til Hensigt at undgaae en Fortolkning af Grundloven.